

vi selvfølgelig meget gerne til forhandlinger. Vi bærer ikke nag, vi skal nok sidde med, og vi skal nok forhandle seriøst og sagligt, som vi også mener vi gjorde sidste år.

Og hvad kan man så i øvrigt lære af finanslovsforløbet og den finanslov, der ligger på bordet nu? Ja, man kan efter vores opfattelse lære én klar ting, og det er, at basis for regeringen hedder SF og CD, som det også er kommet til udtryk i finanslovaftalen. Allerede fra foråret stod det klart, at SF og CD havde et ganske særligt forhold til flere dele af finansloven, som man mere eller mindre i fællesskab ville forhandle med regeringen om.

Man kan også se på de aftaler, der så er kommet ud af det, at det arbejde har båret frugt for de to partier. Al den stund CD gik ind i en regering for at holde SF uden for indflydelse og gik ud af regeringen igen, fordi SF havde for stor indflydelse, er det selvfølgelig bemærkelsesværdigt, som det er kommet til udtryk, men det er jo en politisk vurdering, som partierne gør sig løbende.

Under alle omstændigheder må det være et signal til Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen. Efter vores opfattelse er det mere og mere omsonst at blive ved med at tale om den firkløverregering, den firkløvergendannelse, som hr. Anders Fogh Rasmussen så gerne vil have. Selvfølgelig, det kan da være, at CD skifter igen – det er jo svært at gennemskue – men under alle omstændigheder har CD i hvert fald i forbindelse med finanslovsforhandlingerne valgt at forhandle med SF i stedet for at bygge den bro, man ellers altid gør sig så meget til talsmand for.

Jeg vil gerne knytte et par kommentarer til politiforliget, som er en del af finansloven, og som jo også er meget, meget vigtigt for Dansk Folkeparti:

Forliget er indgået, og selv om man kan sige, det er en lidt særegen konstruktion, har vi forstået af debatten i går, at Venstre og De Konservative er at betragte som forligspartnere. Det vil sige, at i den 4-årige periode, politiforliget løber i, er politiets rammer lagt fast, og det er lidt ærgerligt, synes vi. Hvis vi kan se frem til et folketingsvalg om senest et par år, kunne der jo blive et nyt flertal, og det kunne give mulighed for at lave nogle andre rammer for politiet, som var bedre end dem, der er kommet til udtryk i den aftale, der er lavet. Men nu ser der altså ikke ud til at være mulighed for det inden

for den næste 4-årige periode, og det må vi selvfølgelig tage til efterretning.

Men det er vores indtryk i Dansk Folkeparti, at forliget kun er udtryk for lapperi i forhold til det, der er nødvendigt for politiet. Må jeg minde om, at mange steder har man tømt landdistrikterne for politi for at hjælpe bysamfundene med deres problemer. Må jeg minde om, at i mange situationer har folk måttet opleve, at når de har haft indbrudstyveri i deres hjem og har ringet til politiet, har politiet ikke ressourcer til at komme ud og se, hvad der er sket, og optage rapport. Og må jeg minde om, at alt for mange politibetjente stadig bruger alt for mange ressourcer inde bag skrivebordene frem for at være ude blandt befolkningen.

Nu reparerer man så lidt på de forhold, og vi støtter – som vi også gjorde i går ved afstemningen om ændringsforslagene – naturligvis de forbedringer, der også er indeholdt i aftalen. Man reparerer lidt, men samtidig har man jo skabt en berettiget forventning hos befolkningen om et langt, langt mere synligt politi, som kan fungere meget mere præventivt end det, der er tale om i dag, og er det muligt med forliget?

Må jeg minde om, at de seneste tal for voldsanmeldelser er kraftigt stigende, antallet af røverier er stigende, indbrud i folks hjem er stigende og voldtægt og blufærdighedskrænkelser er stigende. Ja, der er stort set stigninger over hele linjen, og er det politiforlig, der er indgået, tilstrækkeligt til at dæmme op for de stigninger, få antallet af lovovertrædelser bragt ned og virkelig få has på de kriminalitetsproblemer, vi har i det danske samfund med bandekriminalitetsproblemer osv.? Vi tror det ikke i Dansk Folkeparti. Vi tror, der skal mere til end det, regeringen og forligspartierne er blevet enige om.

Flere og flere bydele fungerer i dag på helt egne vilkår. Nørrebro er et eksempel, som tit er fremhævet, og det skal da også fremhæves her i dag, at så sent som i morges, da vi slog op på Ritzau, kunne vi læse et citat fra bladet Brandmanden, som fortalte, at ambulancefolk nu ikke tør køre på Nørrebro, alene på grund af trusler. Normalt har det været politiet, der har været bange for at rykke ind, eller måske var der politikere, der ikke kunne få lov til at gå i fred på Nørrebro, men nu har vi minsandten også at gøre med, at ambulancefolk ikke skal kunne føle sig tryggede derude.

Næstformanden i Brandfolkenes Klub København, Evan Petersen, siger til fagbladet